

Mænd. Ja, jeg blev jo forleden frakendt at være en dansk Mand, fordi jeg ikke kunde være med til disse militære Anstalter. Jeg siger derfor, at det ikke er noget Bevis. Det er en Rendsgerning, at denne Kommission har været ude, og efter at Ministeren paa Grundlag af Kommissionens Oplysninget havde forelagt Forslaget, sagde vi desuagtet nej, og Ministeren har faaet nej, hver Gang han kom med dette Forslagende. Det vil vistnok de fleste Herrer her i Salen kunne huske, da det strækker sig lige fra 1887 til Dato. Jeg vil dernæst sige til den ærede Ordfører, at det er dog en mærkelig Situation, at vi over for et privat Aktiefelskab skulle gøre os saa afhængige. Jeg synes dog virkelig, at det ikke er værdigt for den danske Stat over for Aktiefelskabet Burmeister & Wain, som trænger haardt til at faa en Dot, at gøre sig saa afhængig. (Afbrudelse.) Ja, at de Herrer Medlemmer af Højre ere urolige i denne Anledning, det er saa naturligt. Det er, som jeg sagde forleden Aften, et Vidnesbyrd om, at jeg her netop rammer lige paa det rigtige Punkt; thi hvis jeg ikke gjorde det, vilde de forholde sig pænt stille og rolige, men det kunne de ikke nu, fordi jeg rører op i den Slags Ting, som interesserer dem. Jeg siger altsaa: Er det noget for den danske Stat at gøre sig saa afhængig af et privat Aktiefelskab? Og hvad var det saa for en Kontrakt, den ærede Ordfører talte om før? Han læste op af et trykt Udkast, som der var skrevet noget til, og deraf oplæste han den første Paragraf. Det var det samme, som jeg brugte, og jeg maa dog vel have Lov til til Forsvar at bruge de samme Dokumenter, som han brugte; det er dog ikke andet end at fremstille, hvad rigtigt er. Her foreligger et Udkast til en Kontrakt, som der er skrevet nogle Bestemmelser til, medens andre ere stregede ud; men nu forekommer det mig ikke at være urimeligt at forlange, at der forelægges for Finansudvalget en bestemt Kontrakt, underskrevet af Aktiefelskabet Burmeister og Wain, hvori det er sagt, at naar vi bevilge 160,000 Kr., og naar Frihavnen og Kjøbenhavns Havn bevilge 200,000, saa bliver det en uigenkaldelig Kontrakt, og saa kunne vi sige: Nu kunne I se, hvorledes det ser ud. Men det er ikke i den Form, det foreligger nu. (Afbrudelse.) Nej, aldeles ikke! (En Stemme: Jo, paa et andet Papir.) Ja, det er kun en Betænkning, men ikke en Kontrakt. (Afbrudelse.) Jo, det kan ikke nytte, at de Herrer gøre Vejrs over det i Deres Fortvivlelse. Det var ikke mig, som tog dette Papir frem som en Kontrakt. Deres egen Ordfører tog ikke den Betænkning frem,

som er mærket „232“ og underskrevet baade fra Frihavnen, Marinen og Kjøbenhavns Havn; det er ikke denne Betænkning, den ærede Ordfører tog og læste op af; nej det var dette Papir i min Haand, som han tog og læste op af. Dette ville de Herrer nu se at komme fra, men deres egen Ordfører har benyttet det paa den Maade, saa jeg tillader mig derfor at holde mig til det. Jeg siger derfor, at vi have ingen Kontrakt, og vi vide til hvende og sidst intet om Sagen; den foreligger ikke, og det var de Herrer bekendt. Saa sagde den ærede Ordfører, at hvis vi ikke tiltraadte Bevillingen paa de 160,000 Kr., fik de private ingen Dot. Jo, saamænd gøre de saa! Jeg er aldeles overbevist om, at Aktiefelskabet Burmeister og Wain trænger saa haardt til at faa en Dot — og ogsaa en meget større Dot, end de fortælle os, at de ville have — jeg er saa overbevist om, at de magelig kunne faa en Dot og ogsaa ville faa den, selv om vi ikke ville bevilge disse 160,000 Kr., men det er meget juibdt gjort af dem, at de nu have maaget det saaledes, at naar nu Ministeren kommer her med 24 Timers Varjel med et saadant Forslag, saa gaa alle Medlemmer af Udvalget med Andtagelse af mig alene lige øjeblikkeligt med; det er fornuftigt gjort af Aktiefelskabet og et Bevis paa, at det ledes dygtigt og godt, siden det saaledes kan lænse den danske Statskasse for 160,000 Kr. til en Dot; men jeg synes, det er daarlign gjort af os, der dog skulde staa som Bærere for den danske Statskasse.

Nu skal jeg slutte med at sige, at dette om Krigen jo er nogle ganske mærkelige Udtalelser af den ærede Ordfører; thi det var jo affurat, ligesom om man havde hørt det ærede Medlem fra Mariager (Stokkentved) eller et andet militært Medlem her i Tinget udtale sig om denne Sag. Nej, jeg tror, og det synes jeg, vor Historie beviser, at hvis vi ikke i 1864 havde haft alle disse militære Anstalter, saa kunde vi have haft det danske Slesvig den Dag i Dag; men fordi vi vare i Stand til at stabe os saa meget, som vi gjorde, tabte vi det hele. Dette er en historisk Rendsgerning, og det ærede Medlem, som jeg ved er saa meget grumme meget inde i vor nyere Tids Historie, og som jeg ogsaa antager er godt inde i vor Historie i 1864, maa jo vide, at hvis vi ikke havde været i Stand til at lave saa megen Krigskommerce, som vi gjorde i 1864, saa havde mange Tusinde af vore Landsmænd ikke mistet Liv og Førlighed, og saa havde vi ikke mistet de danske Sønderhøder, som nu længes efter at komme tilbage til Danmark. Derfor siger jeg, at naar vi tidligere have hørt de Herrer er-